

Økonomiministeriet

4. juni 2024

Samlenotat

- 1) Forslag om digital euro

KOM(2023)368, KOM(2023)369

Materialet er udarbejdet af Økonomiministeriet og Erhvervsministeriet

2

Dagsordenspunkt 1: Forslag om digital euro

1. Resume

EU-Kommissionen fremsatte den 28. juni 2023 forslag til to forordninger, hhv. forordning om indførelse af en digital euro samt forordning om digitale euro-tjenester fra betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande.

En digital euro vil som digitale centralbankpenge udgøre en økonomisk fordring mod Den Europæiske Centralbank, ECB. Det adskiller sig fra eksisterende digitale bankindskud i euro, hvor den direkte fordring er mod den bank, hvor indehaveren har konto. Formålet med en digital euro er at sikre en bred adgang til et simpelt, sikkert og billigt digitalt betalingsmiddel i eurolandene, udstedt af ECB. Initiativet kan samtidig bidrage til EU's strategi om autonomi på det økonomiske og finansielle område, som særligt sigter efter at fremme en stærkere international rolle for euroen.

Formålet med forslaget til forordning om indførelse af den digitale euro er at skabe rammerne for, at ECB, og centralbanker i euroområdet, kan udstede en digital euro, hvis ECB måtte træffe beslutning herom.

Forslaget skal skabe rum for adgang til den digitale euro og sikre at den kan anvendes, herunder ved at give denne status som lovligt betalingsmiddel i euroområdet. Det indebærer, at betalingsmodtagere i euroområdet påkræves at modtage den digitale euro som betalingsmiddel.

Den digitale euro skal fungere som et betalingsmiddel, ikke som et værdiopbevaringsmiddel, og vil således ikke være rentebærende ligesom bankindskud. Ifølge forslaget skal ECB desuden fastsætte loft for, hvor mange digitale euro borgere og virksomheder må holde under hensyntagen til den finansielle stabilitet.

Forslaget fastlægger også krav for privatliv og databeskyttelse, som gælder for ECB og nationale centralbanker. Det skal sikres, at hverken ECB eller de nationale centralbanker direkte kan identificere borgeres individuelle beholdninger af digitale euro, eller hvad pengene bruges til.

Der stilles samtidig krav mhp. at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder bl.a. grænser for antallet af transaktioner, der må gennemføres (offline) med digitale euro inden for en given tidsperiode. Løsningen med offline digitale euro skal gøre det muligt for brugeren at betale uden internetforbindelse (som er nødvendig ved online-løsningen), hvorved digitale euro kan fungere som kontanter.

Forslagene indebærer mulighed for, at et ikke-euroland kan få adgang til at anvende den digitale euro på frivillig basis, hvis landet ønsker det, og der indgås en aftale mellem det pågældende lands centralbank og ECB.

Økonomiministeriet

Formålet med forslaget til forordning om digitale eurotjenester fra betalings-tjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande er at gøre det muligt for betalingstjenesteudbydere i ikke-eurolande at distribuere og håndtere betalinger med den digitale euro.

EU-landene har overordnet vist opbakning til en digital euro. Den digitale euro vil udgøre et nyt betalingsmiddel i euroområdet, hvilket giver anledning til en række spørgsmål, og mange lande er på nuværende tidspunkt forbeholdende over for, at ECB skal fastsætte de nærmere regler for den digitale euro.

Regeringen støtter arbejdet med at sikre en god og fremtidssikret udvikling på betalingsområdet i EU. Regeringen finder, at den endelige udformning af en digital euro skal have en væsentlig merværdi, herunder set i lyset af eksisterende effektive og velfungerende betalingsløsninger i EU-landene, som bl.a. findes i Danmark allerede i dag.

Regeringen er positiv over for, at ikke-eurolande, hvis de hver især ønsker det, kan vælge at anmode om, at betalingstjenesteudbydere kan distribuere den digitale euro til borgere og virksomheder i det pågældende ikke-euroland, hvorved de kan få adgang til den digitale euro. Det vurderes umiddelbart, at forslaget danner et godt udgangspunkt for, at ikke-eurolande kan vælge at få adgang til en digital euro på frivillig basis. Regeringen har ikke taget stilling til, hvorvidt det vil være relevant for Danmark at opnå adgang til digitale euro. Det vil afhænge af forslaget og den digitale euros endelige udformning samt rammerne for en aftale mellem ECB og Nationalbanken. Regeringen finder det i den forbindelse meget vigtigt, at betingelserne for indgåelse af en aftale om anvendelse af den digitale euro præciseres i forordningen, så det ikke skaber udfordringer med euroforbeholdet, den finansielle og monetære stabilitet i Danmark, og at ikke-eurolande og deres nationale centralbanker af samme grund generelt inddrages i arbejdet med den digitale euro. Forordningen bør præciseres, så den indebærer, at der ved en evt. aftale kan fastsættes loft for beholdninger af digital euro, der ikke udfordrer den finansielle stabilitet, og at den digitale euro ikke skal opnå status som lovligt betalingsmiddel i Danmark (som kronen i dag), således at fx forretninger ikke vil blive pålagt at modtage digitale euro ved en evt. aftale.

Regeringen finder det meget vigtigt, at danske borgere, på lige fod med borgere i euroområdet, kan anvende den digitale euro ved ophold i euroområdet. Regeringen vil derfor arbejde for, at rammerne for borgere uden for euroområdets adgang til digitale euro præciseres i forordningen. Regeringen finder det ligeledes meget vigtigt, at forretninger hjemmehørende i ikke-eurolande frivilligt kan acceptere digitale euro, uden at det pågældende land skal indgå en specifik aftale om anvendelse af den digitale euro.

Økonomiministeriet

Afslutningsvist finder regeringen det vigtigt, at der sikres den rette balance mellem forebyggelse af hvidvask- og terrorfinansieringsrisici og databeskyttelseshensyn.

2. Baggrund

Kommissionen har den 28. juni 2023 fremsat et forslag til to forordninger, hhv. en forordning der udgør et juridisk rammeværk for indførelse af en digital euro samt en forordning vedr. distribuering af digitale euro fra betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande.

Forordningen om indførelse af en digital euro fastlægger de regulatoriske rammer for en digital euro og giver Den Europæiske Centralbank, ECB, og centralbanker i euroområdet, mulighed for at udstede en digital euro, hvis ECB måtte træffe beslutning herom. En digital euro vil som digitale centralbankpenge udgøre en økonomisk fordring mod ECB. Det adskiller sig fra eksisterende digitale bankindsud i euro, hvor den direkte fordring er mod den bank, hvor indehaveren har konto.

Kommissionen anfører i forslaget, at den digitale euro er blevet udpeget som et element i Kommissionens strategi vedr. EU's strategiske autonomi på det økonomiske og finansielle område i en åben økonomi¹, særligt med henblik på at sikre en stærkere international rolle for euroen og fremme det europæiske økonomiske og finansielle systems åbenhed, styrke og modstandsdygtighed. I dag er det primært amerikanske virksomheder i form af Visa og Mastercard, der stiller betalingsløsninger, der kan anvendes på tværs af landegrænser, til rådighed for europæiske borgere.

Forordningen om digitale eurotjenester fra betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande gør det muligt for betalingstjenesteudbydere i ikke-eurolande at distribuere og håndtere betalinger med den digitale euro.

Forslaget til forordningen om indførelse af den digitale euro er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde (TEUF) artikel 133, mens forslaget til forordningen om distribuering af digitale euro fra betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande er fremsat med hjemmel i artikel 114 i TEUF. Forslagene skal vedtages af både Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure. Forslaget om indførelse af den digitale euro vedtages efter høring af ECB. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Formålet med en digital euro er at sikre en bred adgang i euroområdet til et simpelt, sikkert og billigt digitalt betalingsmiddel i eurolandene, udstedt af ECB. Formålene med forslagene til forordninger er hhv. at skabe rammerne for, at

¹ [Rådets konklusioner om EU's økonomiske og finansielle strategiske autonomi](#)

Økonomiministeriet

ECB og centralbanker i euroområdet kan udstede en digital euro, hvis ECB på et tidspunkt måtte træffe beslutning herom², samt at betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande kan distribuere og håndtere betalinger med den digitale euro. Forslagene skal sikre, at både fysiske og digitale euro kan anvendes samt skabe rum for adgang til den digitale euro – og ved eventuelle aftaler også for borgere i et ikke-euroland på frivillig basis, hvis ikke-eurolandets centralbank indgår en aftale med ECB herom.

Indholdet af Kommissionens forslag til begge forordninger uddybes nedenfor og er opsummeret i tabel 1. Der er ikke fremsat kompromisforslag.

² ECB har kompetence til at udstede og give tilladelse til, at EU-landene, der har euroen som valuta, udsteder den digitale euro. Den digitale euro vil være en økonomisk fordring mod ECB, hvorfor en sådan kan sidestilles med eurokontanter, der også er en økonomisk fordring mod ECB, og som i praksis udstedes og håndteres af de nationale centralbanker.

Økonomiministeriet

Tabel 1 Hovedelementer i Kommissionens forslag

Kommissionens forslag	
<u>Forordning om indførelse af den digitale euro</u>	
<i>Status som lovligt betalingsmiddel ("Legal tender")</i>	
'Legal tender' status	Den digitale euro opnår status som et lovligt betalingsmiddel og vil således være på linje med fysiske eurosedler og mønter i euroområdet.
Forretningsdrivende skal modtage digital euro	Som følge af den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel vil alle forretningsdrivende i eurolande pålægges at modtage betaling med den digitale euro. Virksomheder med færre end 10 ansatte eller en omsætning under 2 mio. EUR er undtaget, hvis de ikke tilbyder at modtage andre digitale betalingsmidler.
<i>Distribution i euroområdet</i>	
Distribution og udbydere af betalingstjenester	Den digitale euro kan distribueres af udbydere af betalingstjenester, fx pengeinstitutter.
Distribution og kreditinstitutter	Kreditinstitutter pålægges at udbyde basale digitale eurobetalingstjenester til kunder fra euroområdet. Basale digitale eurobetalingstjenester kan omfatte åbning af en digital eurokonto, betaling med digitale euro samt optankning og nedtankning af en digital eurokonto.
<i>Distribution uden for euroområdet</i>	
Distribution og anvendelse af digital euro i et ikke-euroland	Distribution og anvendelse af den digitale euro i et ikke-euroland kræver en anmodning fra det pågældende lands regering og herefter en aftale mellem ECB og det pågældende lands centralbank. Aftalen forudsætter, at der er fastsat nødvendige nationale lovgivningsmæssige rammer i landet.
Borgere og virksomheder i et ikke-euroland	Borgere og virksomheder hjemmehørende i et ikke-euroland (uden indgåelse af en aftale, jf. ovenfor) har kun adgang til den digitale euro, når de besøger euroområdet.
<i>Loft for borgere og virksomheders beholdning af den digitale euro</i>	
Loft for beholdning	Der indføres et loft for beholdning af den digitale euro, så den alene fungerer som betalingsmiddel og ikke som et værdiopbevaringsmiddel. ECB får bemyndigelse til at fastsætte et loft.
<i>Øvrigt</i>	
Gebyr	Den digitale euro skal være gratis at anvende for borgere. Forretninger skal betale et gebyr til deres betalingstjenesteudbydere for modtagelse af den digitale euro. Dette gebyr må ikke være højere end tilsvarende gebyrer ved sammenlignelige digitale betalingsmidler.
Let adgang	Den digitale euro skal være let tilgængelig for borgere og virksomheder, herunder personer med handicap mv.
Vandfaldsfunktionalitet	Der skal kunne kobles en privat bankkonto til en digital eurokonto, så bl.a. betalinger kan gennemføres, selvom købsbeløbet overstiger borgernes beholdning af digitale euro.
Anvendelsesmuligheder	Den digitale euro skal kunne anvendes til overførsler mellem privatpersoner, i fysiske forretninger og i e-handel. Dertil vil den digitale euro også indebære en løsning, hvor betaleren selv kan afvikle betalingen lokalt – en såkaldt offline digital euro.
Distributionsløsninger	Kreditinstitutter og andre betalingstjenesteudbydere, der vælger at distribuere den digitale euro, skal give borgere i euroområdet adgang til den af ECB udviklede betalingsløsning og en evt. egen udviklet betalingsløsning.
Privatliv og databeskyttelse	Det skal sikres, at hverken ECB eller de nationale centralbanker direkte kan identificere borgeres individuelle beholdninger af digitale euro. Kravene om privatliv og databeskyttelse må dog samtidig ikke hindre fx, at betalingstjenesteudbydere kan overholde loftet for den enkelte bruger, ligesom der skal findes en balance med krav, der mindsker hvidvaskrisici mv.
<u>Forordning om digitale eurotjenester fra betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande</u>	
Betalingsstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande	Betalingsstjenesteudbydere, der hører hjemme i ikke-eurolande, kan tilbyde digitale eurotjenester til samme personer, som betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i eurolande.
Tilsyn	I Danmark vil det være Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden, der i fællesskab fører tilsyn med betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i Danmark, som udbyder digitale eurotjenester, jf. ovenfor.

Økonomiministeriet

Forordning om indførelse af den digitale euro

Status som lovligt betalingsmiddel ("Legal tender")

Forslaget medfører, at den digitale euro skal være et lovligt betalingsmiddel (den får såkaldt "legal tender status") i eurolandene og vil således være et gyldigt betalingsmiddel på linje med fysiske eurosedler og mønter. Elektroniske betalinger sker i dag alene med digitale private penge (fx via bankindsud), men disse har ikke "legal tender" status. Digitale euro skal være et digitalt betalingsmiddel, som generelt skal accepteres som betalingsmiddel i fx fysiske butikker i eurolandene samt ved internethandel og andre digitale transaktioner, hvor betalingsmodtageren er bosiddende eller hjemmehørende i et euro-land.

Alle forretningsdrivende i eurolande pålægges at modtage betaling med den digitale euro undtagen virksomheder med færre end 10 ansatte eller en omsætning på under 2 mio. EUR, hvis de i forvejen ikke tilbyder andre digitale betalingsmuligheder til deres kunder, fx kortbetalinger.

Distribution i euroområdet

Det er hensigten, at den digitale euro skal distribueres af udbydere af betalingstjenester fx pengeinstitutter. Det er således ikke ECB, og centralbanker i euroområdet, der skal distribuere den digitale euro direkte til brugerne, men kreditinstitutterne og andre betalingstjenesteudbydere, der skal fungere som et mellemlid mellem ECB og borgerne. Det foreslås, at alle betalingstjenesteudbydere, som har opnået tilladelse i henhold til betalingstjenestedirektivet, skal kunne formidle adgang til digitale euroydelse, fx oprette en konto til at holde digitale euro, veksle penge fra en almindelig bankkonto til en konto med digitale euro mv., uden at det kræver udvidelse af tilladelsen.

For at sikre at borgere i euroområdet får adgang til at holde den digitale euro, foreslår Kommissionen, at det skal være obligatorisk for kreditinstitutter, der udbyder betalingskonti, at stille basale ydelser med den digitale euro til rådighed for deres kunder i eurolandene. EU-landene vil endvidere udpege specifikke enheder (dvs. lokale eller regionale myndigheder eller postkontorer), som skal levere basale digitale eurobetalingstjenester til fysiske personer, der ikke har en ikke-digital eurobetalingskonto i et kreditinstitut eller ikke ønsker at åbne en digital eurobetalingskonto hos et kreditinstitut eller hos andre betalingstjenesteudbydere.

Adgang til den digitale euro kan formidles til følgende:

- fysiske eller juridiske personer, fx borgere og virksomheder, bosat eller hjemmehørende i eurolande,

Økonomiministeriet

- fysiske eller juridiske personer, der åbnede en digital euro konto på et tidspunkt, hvor de boede eller var hjemmehørende i et euroland, men ikke længere er det,
- alle besøgende i et euroland, fx personer som rejser i turist-, forretnings- eller uddannelsesøjemed, herunder også folk fra tredjelande,
- fysiske eller juridiske personer bosat eller hjemmehørende i de EU-lande uden for euroen, under forudsætning af, at ECB og centralbanken i det pågældende EU-land har indgået aftale om distribution og anvendelse af den digitale euro i et ikke-euroland, samt at EU-landet har indført de nødvendige love og regler til at understøtte den digitale euro,
- fysiske eller juridiske personer bosat eller hjemmehørende i tredjelande, herunder EØS-lande, under forudsætning af, at EU og tredjelandet har indgået nærmere aftale herom, samt at tredjelandet og dets centralbank har foretaget de nødvendige foranstaltninger for indførelse af den digitale euro.

Distribution uden for euroområdet

Borgere og virksomheder hjemmehørende i et ikke-euroland har i udgangspunktet kun adgang til den digitale euro, når de besøjer euroområdet. Distribution og anvendelse af digital euro i et ikke-euroland kræver en anmodning fra det pågældende lands regering og herefter en aftale mellem ECB og det pågældende lands centralbank.

Adgang til digital euro i et ikke-euroland forudsætter således, at det pågældende ikke-euroland anmoder de øvrige EU-lande, Kommissionen og ECB om adgang til at bruge den digitale euro i ikke-eurolandet. Ikke-eurolandet skal i den forbindelse påse, at den nationale centralbank overholder retningslinjer, instrukser mv. fra ECB i forhold til den digitale euro, og at den nationale centralbank giver ECB alle oplysninger om adgang til og brugen af den digitale euro i det pågældende ikke-euroland. Det forudsættes endvidere, at ikke-eurolandet vedtager relevant lovgivning til at sikre overholdelse af de relevante krav i forordningen. Dette er dog ikke præciseret.

Dernæst skal der indgås en formel aftale mellem ECB og den nationale centralbank i ikke-eurolandet. Aftalen skal beskrive de nødvendige foranstaltninger og procedurer for implementering af brugen af den digitale euro, og de forhold, der kan medføre, at aftalen kan begrænses, suspenderes eller afsluttes.

Loft for borgere og virksomheders beholdning af den digitale euro

Hensigten med den digitale euro er, at den skal ligne fysiske kontanter mest muligt. Dermed skal den digitale euro fungere som betalingsmiddel og ikke som et værdiopbevaringsmiddel (fx som et rentebærende bankindskud). I den forbindelse følger det af forordningsforslaget, at den digitale euro ikke må være

Økonomiministeriet

rentebærende. Ydermere får borgere og virksomheder kun mulighed for at holde en begrænset mængde af den digitale euro.

Ifølge forslaget får ECB således bemyndigelse til at fastsætte et loft for borgerne og virksomheders beholdning af den digitale euro. Dette loft er ikke fastsat i Kommissionens forslag.

Danske borgere der besøger eller opholder sig i euroområdet, vil også være underlagt et loft for beholdning af den digitale euro. Dette loft er heller ikke fastsat i Kommissionens forslag. Ifølge forslaget må dette loft ikke være højere end loftet for borgere i euroområdet.

Loft for borgere og virksomheders beholdning af den digitale euro skal fastsættes under hensyntagen til det overordnede formål med den digitale euro, hvor det skal sikres, at indførslen ikke forstyrrer den finansielle stabilitet i både euro- og ikke-eurolande. ECB forventes derfor at fastsætte loftet for borgere og virksomheders beholdning af den digitale euro på et niveau, der er tilstrækkeligt lavt til ikke at udgøre en risiko for den finansielle stabilitet.

Øvrigt

Forslaget indebærer, at forretninger skal betale et **gebyr** til deres betalingstjenesteudbydere for modtagelse af den digitale euro, hvor ECB har bemyndigelse til at fastlægge et retningsgivende niveau eller et gebyrloft. Dette gebyr må ikke være højere end tilsvarende gebyrer ved sammenlignelige digitale betalingsmidler fx debetkort eller kontooverførsler. Brug af den digitale euro vil ifølge forslaget ikke være forbundet med gebyrer for forbrugerne. Forretninger eller betalingstjenesteudbydere kan således ikke opkræve gebyrer.

Der skal være **let adgang** til den digitale euro. Det indebærer, at den skal udformes på en måde, der gør den let at bruge for borgere og virksomheder, herunder personer med handicap, funktionelle begrænsninger eller begrænsede digitale færdigheder og ældre personer.

Distributører af den digitale euro skal understøtte en såkaldt '**vandfaldsfunktionalitet**'. I praksis vil det betyde, at der tilkobles en privat bankkonto til kontoen med digitale euro. Hvis fx borgeren gennemfører en betaling, hvor købsbeløbet overstiger borgerens beholdning af digitale euro, vil betalingen alligevel kunne gennemføres, såfremt der er tilstrækkelige midler på den tilknyttede private bankkonto, idet det manglende beløb automatisk kan overføres fra den tilknyttede bankkonto, hvis der er dækning på denne. Tilsvarende vil borgeren kunne modtage digitale euro i et omfang, der overstiger loftet, idet det overskydende beløb automatisk vil blive overført til den tilknyttede bankkonto.

Økonomiministeriet

Derudover fastsættes en række **anvendelsesmuligheder** for den digitale euro, fx skal den kunne anvendes til overførsel af digitale euro mellem privatpersoner samt til betaling i fysiske forretninger og i e-handel. Endvidere skal der udvikles en offline digital euroløsning, så der kan betales uden internetforbindelse, hvorved den digitale euro kan minde om fysiske kontanter. Betalings-tjenesteudbyderen og ECB har ikke adgang til transaktionsdata ved offline digitale euro betalinger, men kan se, når borgeren optanker deres offline digitale euro betalingsløsning. En sådan løsning indebærer, at godkendelse og afvikling af en betaling finder sted på betaleren og betalingsmodtagerens lokale enheder, fx på disses smartphones. Dette er modsat onlineløsningen, hvor betalingen afvikles i den digitale euros infrastruktur.

Der fastlægges også regler for **distributionsløsninger**, dvs. hvordan den digitale euro kan distribueres. Kreditinstitutter og andre betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, skal give borgere i euroområdet adgang til den af ECB udviklede betalingsløsning og evt. en egenudviklet betalingsløsning. Brugere skal til enhver tid kunne vælge en anden betalingstjenesteudbyder og flytte sin beholdning af digitale euro til denne uden omkostninger. Derudover skal *den europæiske digitale identitetstegnebog*³ (en mobilapplikation, der har til formål at skabe et fælles grundlag for sikker elektronisk interaktion mellem borgere, virksomheder og offentlige myndigheder på tværs af det indre marked) kunne anvendes til at få adgang til den digitale euro.

Der fastlægges krav for **privatliv og databeskyttelse**, som gælder for ECB og nationale centralbanker. Det skal sikres, at hverken ECB eller de nationale centralbanker direkte kan identificere borgeres individuelle beholdninger af digitale euro, eller hvad pengene bruges til. Kravene om privatliv og databeskyttelse må dog samtidig ikke hindre, at betalingstjenesteudbyderne kan overholde kravet om lofter for den enkelte bruger, og at brugerne kan skifte mellem forskellige digitale eurokonti. Med andre ord skal det sikres, at borgernes beholdning af digitale euro ikke overstiger loftet, fx hvis disse har flere konti på tværs af forskellige betalingstjenesteudbydere. Forslaget indeholder en tilpasning af privatlivsbeskyttelsen, der har til hensigt at sikre, at brugen af den digitale euro til offline-betalinger har samme niveau af privatlivsbeskyttelse som brugen af kontanter og således en højere grad af privatlivsbeskyttelse end ved onlinebetalinger. Det indebærer, at der er begrænsninger i forhold til opbevaring af transaktionsdata for offline-betalinger, således at hverken betalingstjenesteudbydere, ECB eller de nationale centralbanker får adgang til disse. Betalingstjenesteudbydere skal opbevare data om indsættelse og hævning på den digitale eurokonto

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1183 af 11. april 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af den europæiske ramme for digital identitet.

Økonomiministeriet

i overensstemmelse med hvidvaskreglerne svarende til det niveau, der i dag gælder for indsættelse og hævning af kontanter. Transaktions- og beholdningsgrænser skal i den sammenhæng tage hensyn til behovet for at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Transaktionsgrænser kan i praksis indebære, at der sættes grænser for, hvor mange transaktioner der må gennemføres med offline digitale euro inden for en given tidsperiode, mens beholdningsgrænser (for offlineløsningen) vedrører grænser for, hvor mange offline digitale euro en borger eller virksomhed må holde. Kommissionen tillægges beføjelser til at fastsætte disse transaktions- og beholdningsgrænser.

Forslaget fastlægger, at udbuddet af digitale eurotjenester vil være underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, som fører tilsyn med betalingstjenesteudbydere samt finansielle virksomheder i forhold til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. I Danmark er der delt kompetence mellem Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden. Allerede indgåede aftaler mellem tilsynsmyndigheder i hjemlande og værtslande opretholdes også i forhold til den digitale euro. Eurolandene skal udpege en kompetent myndighed til at påse overholdelsen af forpligtelsen til at tage imod betaling med den digitale euro. Afhængigt af den aftale, et ikke-euroland måtte indgå med ECB om anvendelse af den digitale euro i landet, vil der også skulle udpeges en myndighed i det pågældende ikke-euroland.

Forordning om digitale eurotjenester fra betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande

Forordningen fastlægger hvilke krav betalingstjenesteudbydere i ikke-eurolande skal efterleve, når de distribuerer den digitale euro. Det gælder både i euro- og ikke-eurolande.

Betalingstjenesteudbydere i ikke-eurolande kan foretage distribuering til kunder i ikke-eurolande under to forudsætninger. Først skal ikke-eurolandets regering anmode om anvendelse af en digital euro i ikke-eurolandet. Dernæst skal centralbanken i ikke-eurolandet indgå en aftale med ECB om distribution.

Forordningen indeholder mulighed for, at betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande kan tilbyde betalingstjenesteydelser vedr. den digitale euro til de samme personer, som betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i eurolande, jf. afsnit om *'Distribution i euroområdet'*.

Forordningen fastlægger, at den kompetente myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med det nuværende betalingstjenestedirektiv, skal føre tilsyn med overholdelsen af forordningen og med reglerne om distribution, anvendelse og funktionalitet i forordningen om indførelse af den digitale euro. I Danmark vil det være Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden i fællesskab. De kompetente myndigheder skal samarbejde med ECB om tilsynet. Endvidere vil

betalingstjenesteudbydere i ikke-euro-lande fortsat være underlagt hvidvasktilsyn, jf. nuværende hvidvaskdirektiv.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslagene. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at forslaget til *forordning om indførelse af digital euro* er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen anfører, at pengepolitik er EU's eksklusive kompetence for de lande, som har euroen som valuta. Selvstændige tiltag fra disse lande er derfor ikke mulige, og nærhedsprincippet finder ikke anvendelse.

Angående forslaget til *forordning om digitale eurotjenester fra betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande* anfører Kommissionen, at det er nødvendigt på europæisk niveau at regulere distributionen af den digitale euro fra betalingstjenesteudbydere i ikke-eurolande for at sikre den frie bevægelighed for betalingstjenester i hele EU og derved finansiel stabilitet og lige vilkår for alle udbydere af betalingstjenester.

Regeringen vurderer, at det er væsentligt at sikre ensartede krav og tilsynsstandarder for betalingstjenesteudbydere distribution og anvendelse af en digital euro. Regeringen vurderer på den baggrund, at forslaget om forordning om betalingstjenesteudbydere i ikke-eurolande er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Danmark er ikke medlem af euroen. Der er derfor ikke regler om udstedelse af euro i Danmark.

Forslaget til forordning om indførelse af den digitale euro er fremsat i medfør af artikel 133 TEUF, som efter artikel 139, stk. 2, litra f, i TEUF ikke gælder for EU-lande med dispensation fra den fælles valuta, herunder Danmark (jf. euroforbeholdet). Forordningens bestemmelser vil af den grund *ikke* gælde i Danmark.

Forordningens artikel 18 giver dog Danmark (det pågældende EU-lands nationale centralbank) mulighed for på mellemstatsligt niveau at indgå en aftale med ECB om, at betalingstjenesteudbydere kan distribuere digitale euro til borgere i Danmark, og at den digitale euro kan anvendes i Danmark. Forordningen fastsætter i den forbindelse nogle rammer for en sådan aftale. Indholdet af disse rammer vil skulle afdækkes nærmere.

Det vil afhænge af den konkrete aftale, hvilke lovændringer, der kræves.

Forordning om betalingstjenesteudbydere i ikke-eurolande har hjemmel i artikel 114 i TFEU og vil have direkte virkning i Danmark.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslagene forventes ikke at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Finanstilsynet vil, i det omfang, at der indgås en frivillig aftale om distribution og anvendelse af den digitale euro i Danmark, have omkostninger forbundet med tilsynet med reglerne. Det bemærkes, at Finanstilsynet finansieres af afgifter pålagt virksomhederne under tilsyn.

Det bemærkes, at udgifter, som følge af EU-retsakter, der medfører statslige merudgifter, skal holdes inden for berørte ministeriers eksisterende bevillinger, jf. budgetvejledningens pkt. 2.4.1.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget til *forordning om digitale euro-tjenester fra betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i ikke-eurolande* muliggør, at betalingstjenesteudbydere hjemmehørende i Danmark kan distribuere den digitale euro og tilbyde tilknyttede tjenester til borgere og virksomheder i euroområdet. Da der alene vil være tale om distribution og anvendelse af den digitale euro i euroområdet, vil de erhvervsøkonomiske konsekvenser i Danmark være begrænsede. Betalingstjenesteudbydere kan udbyde digitale euro i euroområdet, hvor forretninger i euroområdet dermed vil betale evt. gebyr, jf. også tabel 1.

Hvis der indgås en aftale mellem Nationalbanken og ECB om distribution af den digitale euro til borgere i Danmark, kan dette have konsekvenser for betalings-tjenesteudbydere og forretninger i Danmark. Da de erhvervsøkonomiske konsekvenser vil afhænge af den nærmere aftale eller eventuelle præciseringer i forordningen, er det dog ikke muligt at kvantificere disse på nuværende tidspunkt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget om indførelse af digital euro vedrører primært distribuering og anvendelse af den digitale euro i euroområdet, og de forventede samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark heraf vurderes at være begrænsede.

I det tilfælde, at Danmark måtte beslutte at anmode om distribution og anvendelse af den digitale euro i Danmark, og at Nationalbanken efterfølgende indgår en aftale med ECB, kan den digitale euro få samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark. De mulige samfundsøkonomiske konsekvenser som følge af en sådan aftale vil bl.a. afhænge af, hvordan den digitale euro endeligt designes, herunder lofter for borgere og virksomheders beholdning af den digitale euro, gebyrstruktur, mv.

I den hypotetiske situation, at loftet for digitale euro fastsættes meget højt, og at det er nemt at konvertere store andele af krone-indlån i danske banker til digitale euro, kan det potentielt få betydning for den monetære og finansielle stabilitet. I perioder med finansiell uro kan en mulighed for nemt at overføre private bankindskud til den digitale euro øge risikoen for systemiske bankruns,

Økonomiministeriet

en situation, hvor betydelige indskud trækkes ud af bankerne på samme tid og overflyttes til digitale euro. Dette kan potentielt påvirke valutakursen samt den pengepolitiske transmission – og i tilfælde af at bankernes indlån reduceres meget, kan det føre til stramning af kreditvilkår. Alt tyder dog på, at ECB vil fastsætte loftet for borgere og virksomheders beholdning af den digitale euro på et tilstrækkeligt lavt niveau, så den digitale euro netop ikke udgør en risiko for den finansielle stabilitet i euroområdet eller i Danmark. Det skal også ses i lyset af, at loftet skal fastsættes under hensyntagen til det overordnede formål med den digitale euro, hvor det skal sikres, at indførelsen ikke forstyrrer den finansielle stabilitet i både euro- og ikke-eurolande.

Nationalbanken har foretaget en analyse af den digitale euros potentielle betydning for dansk økonomi⁴. Hvis der indgås en aftale om digital euro i Danmark, forventes det at føre til en meget begrænset anvendelse af digitale euro til indenlandske betalinger. Det skyldes bl.a. vekselomkostninger samt den danske kronens rolle og funktion i samfundsøkonomien i Danmark. En digital euro med lave beholdningsgrænser forventes ikke at få væsentlige konsekvenser for fastkurspolitikken eller den finansielle stabilitet i Danmark. Nationalbanken vurderer, at selv hvis der indgås en aftale om anvendelse af en digital euro i Danmark, forventes en digital euro med lave beholdningsgrænser ikke at få væsentlige konsekvenser for fastkurspolitikken eller den finansielle stabilitet i Danmark.

8. Høring

Forslaget har været i ekstern høring hos EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger d. 4. august 2023. Der henvises til bilag 1 for høringssvarene, som de fremgår af grund- og nærhedsnotat.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene har overordnet vist opbakning til en digital euro. Den digitale euro vil udgøre et nyt betalingsmiddel i euroområdet, hvilket giver anledning til en række spørgsmål, og mange lande er på nuværende tidspunkt forbeholdende over for, at ECB skal fastsætte de nærmere regler for den digitale euro. Visse lande har udtrykt bekymringer vedrørende offline-anvendelse af den digitale euro. Der er enighed om behovet for offline anvendelsesmuligheder, men divergerende holdninger til, hvorvidt der skal være mulighed for offline-anvendelse fra lanceringstidspunktet.

Der er bred enighed blandt EU-landene om, at besøgene i eurolandene skal have adgang til den digitale euro. Dog er der uenighed om, hvorvidt digitale euro-tjenester skal være gratis for besøgene, som de er for borgere i euroområdet. Et

⁴ [Digital euro – potentiel betydning for betalinger, fastkurspolitik og finansiell stabilitet i Danmark \(nationalbanken.dk\)](https://nationalbanken.dk)

flertal af landene, især lande uden for euroområdet, har efterlyst klare definitioner af, hvordan en aftale indgås, og klare regler for adgang til den digitale euro for borgere uden for euroområdet.

Landene har haft indledende drøftelser om udformningen af gebyrstrukturen for den digitale euro. Flere lande har efterspurgt yderligere analyser af eventuelle konsekvenser ved fastsættelse af gebyrer.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter arbejdet med at sikre en god og fremtidssikret udvikling på betalingsområdet i EU. Regeringen finder, at den endelige udformning af en digital euro skal have en væsentlig merværdi, herunder set i lyset af eksisterende effektive og velfungerende betalingsløsninger i EU-landene, som bl.a. findes i Danmark allerede i dag.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at der i udformningen af en digital euro tages højde for direkte og afledte konsekvenser for både euro- og ikke-eurolande, herunder en evt. adgang til at benytte digital euro som betalingsmiddel for borgere og virksomheder i ikke-eurolande. Regeringen finder det i den forbindelse vigtigt, at drøftelser om en digital euro foregår blandt alle EU-lande, henset til de mulige konsekvenser også for ikke-eurolande, og at en digital euro tager hensyn til velfungerende digitale detailbetalingsløsninger, eksisterende nationale infrastrukturløsninger (fx MitID) samt den monetære og finansielle stabilitet.

Regeringen er positiv over for, at ikke-eurolande, hvis de hver især ønsker det, kan vælge at anmode om, at borgere og virksomheder i landet kan få adgang til den digitale euro. Det vurderes umiddelbart, at forslaget danner et godt udgangspunkt for, at ikke-eurolande kan vælge at få adgang til en digital euro på frivillig basis. Regeringen har ikke taget stilling til, hvorvidt det vil være relevant at indgå en aftale herom. Det vil afhænge af forslaget og den digitale euros endelige udformning samt rammerne for en aftale mellem ECB og Nationalbanken. Det bemærkes, at muligheden for at indgå en aftale om, at betalingstjenesteudbydere kan distribuere digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller hjemmehørende i Danmark, vil skulle vurderes nærmere, herunder i forhold til euro-forbeholdet, når der er klarhed om de i forordningen fastsatte rammer for en sådan aftale. Regeringen finder det i den forbindelse meget vigtigt, at betingelserne for indgåelse af aftale om anvendelse af den digitale euro uden for euroområdet præciseres i forordningen, så en evt. aftale ikke skaber udfordringer med euroforbeholdet, samt den finansielle og monetære stabilitet i Danmark. Det vedrører bl.a., om den digitale euro i tilfælde af en aftale skal opnå status som lovligt betalingsmiddel i Danmark (som kronen i dag har), hvormed fx forretninger pålægges at modtage euroen. Regeringen vil derfor arbejde for, at det tydeligt fremgår af forordningen, at erhvervsdrivende i ikke-eurolande ikke pålægges at modtage betaling i digital euro, hvis det pågældende ikke-euroland ønsker at indgå en aftale med ECB om adgang til en digital

Økonomiministeriet

euro. Ligeledes vil regeringen arbejde for, at det tydeligt fremgår af forordningen, at kravet om, at kreditinstitutter skal stille basale ydelser med den digitale euro til rådighed for kunder, gøres frivilligt i ikke-eurolande, hvis der indgås en frivillig aftale mellem ECB og ikke-eurolandet.

Regeringen vil arbejde for, at rammerne for aftaler mellem centralbanker i ikke-eurolande og ECB kan give mulighed for at tage højde for individuelle forhold i EU-landene, herunder mulige negative konsekvenser, så vilkårene for ikke-eurolandes adgang til digitale euro bliver balancerede og rimelige. Rammerne for aftalerne skal således bl.a. give mulighed for, at ikke-eurolandes centralbanker konsulteres, og nationale forhold tages i betragtning i forbindelse med fastsættelse af loft for beholdning af digitale euro i ikke-eurolande. Regeringen finder det ligeledes vigtigt, at ikke-eurolande og ECB kan fastlægge rammer for gebyrer i forbindelse med en frivillig aftale.

Regeringen finder det meget vigtigt, at danske borgere, på lige fod med borgere i euroområdet, kan anvende den digitale euro ved ophold i euroområdet. Regeringen vil arbejde for, at rammerne for adgang til digitale euro for borgere udenfor euroområdet præciseres i forordningen, herunder om eller hvordan og hvornår de digitale euro omveksles til danske kroner ved endt rejse. I denne sammenhæng finder regeringen det meget vigtigt, at nationale centralbanker inddrages for at sikre, at den digitale euro ikke udgør en risiko for den finansielle eller monetære stabilitet i det pågældende ikke-euroland, og i den sammenhæng at lofter for besøgenes beholdninger af digitale euro fastsættes under hensyntagen til nationale forhold i det respektive ikke-euroland.

Af hensyn til det indre marked finder regeringen det vigtigt, at danske forretninger frit kan vælge at modtage de betalingsmidler, disses kunder ønsker at anvende. Derfor vil regeringen arbejde for, at danske forretninger frivilligt kan modtage digitale euro som betaling for varer og tjenesteydelse fra borgere udenfor euroområdet – ligesom danske forretninger frivilligt kan modtage fysiske eurokontanter – uden at det pågældende land skal indgå en specifik aftale om anvendelse af den digitale euro og under forudsætning af, at disse forretninger ikke kan holde digital euro (som værdiopbevaring).

Regeringen finder det vigtigt, at udformningen af en digital euro tager højde for potentielle risici for hvidvask og terrorfinansiering, herunder i forbindelse med offlinebetalinger. Forslaget skal ramme en passende balance mellem forebyggelse af hvidvask- og terrorfinansieringsrisici og databeskyttelseshensyn.

Regeringen finder det vigtigt på linje med forslaget, at det fremgår af forordningen, at en digital euro ikke er rentebærende af hensyn til formålet om, at en digital euro skal fungere som et betalingsmiddel og ikke et værdiopbevaringsmiddel (som eksempelvis rentebærende bankindsud), samt for at reducere risici ved substitution fra bankindlån til digital euro.

Økonomiministeriet

Regeringen vil arbejde for, at en digital euro skal designes med fokus på at understøtte innovation på betalingsmarkedet, og at den skal implementeres på en ikke unødigt byrdefuld måde. Dette indebærer tæt koordinering mellem udviklingen af den digitale euro og arbejdet med at etablere specifikationer for den europæiske digitale identitetstegnebog i regi af (EU) 2024/1183 vedr. den europæiske ramme for digital identitet. Regeringen finder det i den forbindelse derfor meget vigtigt, at rammerne for den digitale euro sikrer sammenhæng med relevant EU-lovgivning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat om forslaget er forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 8. december 2023, hvor ECOFIN blev forelagt en fremskridtsrapport om forhandlingerne. Grund- og nærhedsnotat om forslaget er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 7. september 2023.

Bilag 1: Høringssvar

Forslaget har været i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger d. 4. august 2023.

Nedenfor sammenfattes hovedindholdet af de indkomne høringssvar fra Danmarks Nationalbank (Nationalbanken), Finans Danmark (FIDA), Dansk Industri (DI), Dansk Erhverv (DE) og Vipps MobilePay.

Danmarks Nationalbank hæfter sig ved, at Danmark allerede har en velfungerende finansiell infrastruktur med effektive betalingsløsninger. Danske borgere kan allerede i dag få adgang til eurokonti og eurobetalinger, såfremt det ønskes. Derudover vurderer Nationalbanken, at indførelse af digitale centralpenge indebærer både operationelle, økonomiske, juridiske og finansielle risici.

Nationalbanken efterspørger, at forordningen præciserer besøgende i eurolandes adgang til og beholdning af den digitale euro, herunder at den relevante bestemmelse alene muliggør besøgendes anvendelse af den digitale euro i euroområdet.

Derudover påpeger Nationalbanken, at der er behov for en tydeliggørelse i forordningen af, at der bør tages hensyn til nationale forhold og beskyttelse af EU-landenes finansielle og monetære stabilitet i en aftale mellem et ikke-eurolands centralbank og ECB.

Afslutningsvist påpeger Nationalbanken, at der er behov for en tydeliggørelse i forordningen af, at der ved fastsættelsen af loftet for anvendelse af den digitale euro i ikke-eurolande bør tages hensyn til nationale forhold og den nationale centralbanks anbefaling i den henseende.

Finans Danmark værdsætter, at centralbanker undersøger muligheder og udfordringer ved digitalisering, men stiller sig uforstående over for behovet for en digital euro. Dette skyldes, at de anser faktorer som effektiv finansiell regulering og brugervenlige elektroniske betalingsløsninger som tilstrækkelige for at opnå tillid til private penge. Dertil påpeger FIDA, at den digitale euro vil virke imod hensigten, da den kræver store investeringer til underliggende infrastruktur fra private aktører, som ellers kunne have benyttet ressourcerne på at udvikle nye betalingsløsninger.

I forhold til selve designet af den digitale euro har FIDA tre centrale bekymringer.

For det første påpeger FIDA, at borgeres indskud i digitale euro vil medføre et tab af indlån i banker. Det vil betyde, at banker vil skulle reducere deres udlån eller hente dyrere finansiering. Det kan have negativ påvirkning på økonomisk vækst gennem hæmmede finansieringsmuligheder. Samtidigt vurderes det at kunne skabe risici for finansiell ustabilitet, da husholdninger og virksomheder vil kunne overføre bankindskud til digitale euro i en situation med finansiell

Økonomiministeriet

stress. Derfor efterspørger FIDA et lavt beholdningsløft for borgere. Ligeledes hæfter FIDA sig positivt ved, at forslaget på nuværende tidspunkt betyder, at digitale euro ikke er rentebærende, da den digitale euro ikke skal fungere som værdiopbevaring. Derudover er det nødvendigt med beløbsløft for transaktioner for at mindske hvidvaskrisici.

For det andet understreger FIDA vigtigheden af, at den digitale euro kan indarbejdes i private digitale betalingsløsninger ved, at der indbygges incitament til, at udbydere udvikler og tilbyder brugervenlige betalingsløsninger til brugere af en digital euro. FIDA bemærker, at krav om gebyrer kan påvirke dette, ligeledes at pligt til at distribuere gennem ECB vil kunne udgøre en hindring for dette.

For det tredje bemærker FIDA, at den digitale euro vil kunne have væsentlige indirekte effekter på Danmark som et ikke-euroland. Her hæfter FIDA sig dog ved, at digitale euro primært er rettet mod bosiddende i eurolande, og at danske borgere, der er besøgende i eurolande over længere tid, vil kunne oprette en digital eurokonto hos en betalingstjenesteudbyder i euroområdet. FIDA støtter, at brug af digitale euro i ikke-eurolande sker under forudsætning af en aftale med den nationale centralbank og ECB.

Dansk Industri støtter forslaget og anser det som positivt, at betalingsområdet digitaliseres yderligere for danske virksomheder.

DI har dertil en række konkrete bemærkninger. DI støtter muligheden for offline-betalinger, der kan fremme anonymitet af hensyn til privatlivsbeskyttelse. DI understreger nødvendigheden af, at den digitale euro kan indarbejdes i private betalingssystemer for at fremme private aktørers innovation. Ift. gebyrer på den digitale euro understreger DI, at det vil udgøre en omkostning for virksomheder, hvorfor en gebyrgrænse og mulighed for at skifte mellem udbydere støttes og anses som centralt. DI understreger afslutningsvist, at mange danske virksomheder i praksis vil skulle omstille sig til den digitale euro, hvorfor man efterspørger, at der indgås en formel aftale om anvendelse af den digitale euro i Danmark med ECB hurtigst muligt efter en introduktion af en digital euro.

Dansk Erhverv hilser digitale løsninger velkomment, men påpeger, at der allerede eksisterer effektive og gode digitale betalingsløsninger i Danmark. I denne sammenhæng påpeger DE, at indførelsen af en digital euro skal ske med opmærksomhed på flere potentielle faldgruber.

DE problematiserer kravet om pligtmæssig accept, og at den enkelte betalingsmodtager ikke selv vil have mulighed for at vurdere, hvilke betalingsmidler man ønsker at modtage. Såfremt det vil berøre betalingsmodtagere i Danmark, ønsker DE, at en digital euro indføres på konkurrencedygtige vilkår. I denne sammenhæng ønsker DE, at betalingsgebyrerne overvælttes til forbrugere for at skabe incitament til, at den mest økonomisk fordelagtige betalingsmetode vælges.

Økonomiministeriet

DE ønsker også, at gebyrerne for betalingsmodtagerne minimeres ved, at der etableres en hensigtsmæssig afregningsmodel. Her er det centralt, at en model er konkurrencedygtig overfor alternative betalingsmetoder.

Vipps MobilePay udtrykker støtte til forslagetets målsætninger, men påpeger, at der allerede eksisterer veludviklede kommercielle betalingsløsninger i Europa. Her argumenterer Vipps MobilePay for, at den digitale euro ikke vil forbedre den eksisterende infrastruktur, men derimod underminere nuværende og fremtidige løsninger ved at skævvride konkurrencevilkår og derigennem begrænse innovation på markedet.

Vipps MobilePay har fire mere specifikke bemærkninger:

For det første en bekymring for, at distributions- og inklusionselementerne i forslaget medfører øgede hvidvaskrisici, da højrisikokunder vil have krav på at blive inkluderet som kunder. Dette vil også føre til øgede økonomiske byrder for betalingstjenesteudbydere ifm. kontrol af kundeforhold.

For det andet en kritik af et forbud mod at gemme offline-transaktionsdata, da manglende indsigt i transaktionsmønstre øger risiko for hvidvask.

For det tredje en bekymring for, at ECB skal fastsætte gebyrgrænser for betalingstjenesteudbydere, da det vil kunne skævvride konkurrencesituationen på bekostning af mindre og lokale betalingsudbydere.

For det fjerde en bekymring for, at den digitale euro skal distribueres gennem ECB's platform frem for markedsudviklede løsninger som Vipps MobilePay, da det vil kunne hæmme innovation og udvikling og samtidigt skabe en konkurrenceforvridende situation.